

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 88/20
Λουξεμβούργο, 9 Ιουλίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση C-264/19
Constantin Film Verleih GmbH κατά Google Inc. και YouTube LLC

Σε περίπτωση παράνομης αναρτήσεως ταινίας σε διαδικτυακή πλατφόρμα, όπως η YouTube, ο δικαιούχος δύναται, βάσει της οδηγίας σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, να απαιτήσει από τον διαχειριστή της πλατφόρμας μόνον την ταχυδρομική διεύθυνση του οικείου χρήστη, αλλά όχι τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τη διεύθυνση IP ή τον αριθμό τηλεφώνου του

Με την απόφαση Constantin Film Verleih (C-264/19), η οποία εκδόθηκε στις 9 Ιουλίου 2020, το Δικαστήριο έκρινε ότι, στο πλαίσιο της αναρτήσεως ταινίας σε πλατφόρμα βίντεο στο διαδίκτυο χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, η οδηγία 2004/48¹ δεν υποχρεώνει τις δικαστικές αρχές να διατάσσουν τον διαχειριστή της πλατφόρμας βίντεο να γνωστοποιεί τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τη διεύθυνση IP ή τον αριθμό τηλεφώνου του χρήστη ο οποίος ανήρτησε την επίμαχη ταινία. Η οδηγία, η οποία προβλέπει τη γνωστοποίηση των «διευθύνσεων» των προσώπων που προσέβαλαν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, αφορά μόνον την ταχυδρομική διεύθυνση.

Το 2013 και το 2014, οι ταινίες Parker και Scary Movie 5 αναρτήθηκαν στην πλατφόρμα βίντεο YouTube, χωρίς τη συναίνεση της Constantin Film Verleih, που είναι δικαιούχος των αποκλειστικών δικαιωμάτων εκμετάλλευσης των έργων αυτών στη Γερμανία. Τα εν λόγω έργα προβλήθηκαν στην ως άνω πλατφόρμα πολλές δεκάδες χιλιάδες φορές. Κατόπιν αυτού, η Constantin Film Verleih απαίτησε από την YouTube και την Google, λαμβανομένου υπόψη ότι η τελευταία είναι η μητρική εταιρία της πρώτης στην οποία οι χρήστες πρέπει κατ' αρχάς να καταχωρισθούν μέσω λογαριασμού χρήστη, να της παράσχουν μια σειρά από πληροφορίες για κάθε χρήστη που προέβη στην ανάρτηση. Οι δύο εταιρίες αρνήθηκαν να παράσχουν στην Constantin Film Verleih τις πληροφορίες σχετικά με τους ως άνω χρήστες, ειδικότερα δε τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τους και τους αριθμούς τηλεφώνου τους καθώς και τις διευθύνσεις IP που χρησιμοποιήθηκαν από αυτούς τόσο κατά το χρονικό σημείο της αναρτήσεως των οικείων αρχείων όσο και κατά το χρονικό σημείο της τελευταίας συνδέσεως στον λογαριασμό που διατηρούν στην Google/YouTube.

Η διαφορά της κύριας δίκης εξηρτάτο από το κατά πόσον τέτοιες πληροφορίες εμπίπτουν στην έννοια του όρου «διευθύνσεις», κατά την οδηγία 2004/48. Η εν λόγω οδηγία προβλέπει ότι οι δικαστικές αρχές δύναται να διατάσσουν την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών, που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας. Στις πληροφορίες αυτές συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, οι «διευθύνσεις» των παραγωγών, διανομέων και προμηθευτών των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών που συνιστούν προσβολή δικαιώματος.

Το Δικαστήριο διαπίστωσε, πρώτον, ότι, όσον αφορά το σύνηθες νόημα του όρου «διεύθυνση», ο όρος αυτός περιλαμβάνει μόνον την ταχυδρομική διεύθυνση, ήτοι τον τόπο κατοικίας ή διαμονής συγκεκριμένου προσώπου. Ως εκ τούτου, ο όρος αυτός, εφόσον χρησιμοποιείται χωρίς άλλη

¹ Άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45, και διορθωτικό στην ΕΕ 2004, L 195, σ. 16).

διευκρίνιση, όπως στην οδηγία 2004/48, δεν περιλαμβάνει τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τον αριθμό τηλεφώνου ή τη διεύθυνση IP. Δεύτερον, οι προπαρασκευαστικές εργασίες² οι οποίες κατέληξαν στη θέσπιση της οδηγίας 2004/48 δεν περιέχουν καμία ένδειξη που να μαρτυρεί ότι ο όρος «διεύθυνση» πρέπει να γίνεται αντιληπτός υπό την έννοια ότι αφορά όχι μόνον την ταχυδρομική διεύθυνση, αλλά και τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τον αριθμό τηλεφώνου ή τη διεύθυνση IP των συγκεκριμένων προσώπων. Τρίτον, από την εξέταση άλλων πράξεων του δικαίου της Ένωσης στις οποίες γίνεται αναφορά στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή στη διεύθυνση IP προκύπτει ότι καμία από αυτές δεν χρησιμοποιεί τον όρο «διεύθυνση», χωρίς περαιτέρω διευκρίνιση, για τον προσδιορισμό του αριθμού τηλεφώνου, της διεύθυνσης IP ή της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Η ως άνω ερμηνεία είναι, κατά το Δικαστήριο, σύμφωνη με τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει η διάταξη της οδηγίας 2004/48 που αφορά το δικαίωμα ενημέρωσης. Πράγματι, λαμβανομένης υπόψη της ελάχιστης εναρμόνισης σε σχέση με τον σεβασμό των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας εν γένει, η εναρμόνιση αυτή περιορίζεται, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, σε σαφώς οριοθετημένα πληροφοριακά στοιχεία. Εξάλλου, η διάταξη αυτή έχει ως σκοπό να συμβιβάσει τον σεβασμό ορισμένων δικαιωμάτων, όπως είναι το δικαίωμα ενημέρωσης των δικαιούχων και το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο όρος «διευθύνσεις» στην οδηγία 2004/48 δεν αφορά, στην περίπτωση χρήστη ο οποίος ανήρτησε αρχεία που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του εν λόγω χρήστη, τον αριθμό τηλεφώνου του καθώς και τη διεύθυνση IP που χρησιμοποιήθηκε για την ανάρτηση των αρχείων αυτών ή τη διεύθυνση IP που χρησιμοποιήθηκε κατά την τελευταία σύνδεσή του με τον λογαριασμό χρήστη.

Ωστόσο, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να παρέχουν στους δικαιούχους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας το δικαίωμα να λαμβάνουν πληρέστερη ενημέρωση, υπό την επιφύλαξη, εντούτοις, ότι διασφαλίζεται δίκαιη ισορροπία μεταξύ των διάφορων υφιστάμενων θεμελιωδών δικαιωμάτων και ότι τηρούνται οι λοιπές γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η αρχή της αναλογικότητας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

² Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα και τις διαδικασίες που αποσκοπούν στη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, της 30ής Ιανουαρίου 2003 [COM (2003) 46 τελικό], γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2003 (ΕΕ 2004, C 32, σ. 15), και έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2003 (A5-0468/2003) σχετικά με την πρόταση αυτή.